

РЕШЕНИЕ

№ 7799

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7711** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на В. Б., [дата на раждане], гражданин на У., чрез представител по пълномощие адв. П. М. и адв. А.Х. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, срещу заповед рег.№4072-ПАМ-372/18.07.2023г. на зам. директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман /РДГП-Драгоман/, Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерство на вътрешните работи /МВР/, с която на основание чл. 39а, ал. 1, т. 3 вр. 44, ал. 1, чл. 42, ал. 1, т.2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ във вр. Досъдебно производство №28/18.07.2023 г. по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „експулсиране“ –У..

В жалбата са релевирани доводи, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, необоснован, постановен при съществено нарушение на административно – производствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целите на закона. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат М., която поддържа депозираната жалба и моли съда да уважи същата, като отмени оспорената заповед. Претендира разноси по списък.

Ответникът – Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман при Министерство на вътрешните работи, редовно уведомен, не изпраща представител за

участие в проведеното открито заседание на 15.11.2023г. В писмени бележки от 07.11.2023г.,чрез процесуален представител юрк. Д. П., излага доводи за недопустимост на жалбата, поради липса на правен интерес и за нейната неоснователност, не претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото, че жалбоподателя В. Б. е гражданин на У.. Видно от предложението ,рег. № 4078р-11397 от 18.07.2023г.на старши тактически полицаи в сектор „СТД“ при РДГП Драгоман за налагане на ПАМ на чужденци на 18.07.2023г., около 09,10ч. при придвижването от ГКПП „К.“ към РДГП -Драгоман, полицейски патрул е забелязал два автомобила марка Ф. Т., които се движили към [населено място] и видимо били натоварени.След подадените от полицейския патрул светлини и звукови сигнали ,двата автомобила увеличили скоростта си на движение и се отклонили от главния път за [населено място] ,в посока [населено място].В района на помпената станция на [населено място] полицейските служители успели да блокират единия от автомобилите, а втория успял да обърне посоката си на движение и избягал. От блокирания автомобил излязъл водача/впоследствие разпознат от полицейски служител като С. Л./ и успял да избяга в близката гориста местност. В блокираният автомобил били с открити и задържани 8 лица, самоопределили се като граждани на А.,без документи за самоличност. Лицата и автомобилата били задържани на около 8 000 метра ЮИ от ГП № 305. След около 40 минути обход и претърсване, от органите на полицията са установени две лица - украински граждани, криещи се в храстите, в близост до главния път от [населено място] за [населено място], в района на разклона за [населено място]. Установени били като В. Б., [дата на раждане] от Република У., който по време на проверката счупил мобилен телефон марка I., и С. Л., [дата на раждане] от Република У.. По време на извършваната проверка на украинските граждани в близост до тях спрял автомобил „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС] , с водач А. С., [дата на раждане] в У.. Автомобилът и водачът му А. С. били задържани, както и останалите лица и вторият автомобил. По случая било образувано ДП с рег. № 28/2023 г. по описа на РДГП –Драгоман.

Предложено е на тримата задържани чужденци, граждани на У. да се наложат ПАМ „забрана за влизане на територията на държавите членки- на Европейския съюз на чужденец“, и „експулсиране“ до чието изпълнение чужденците да бъдат настанени принудително в СДВНЧ при дирекция „Миграция“ – МВР.

На жалбоподателя В. Б. със заповед рег.№4072-ПАМ-372/18.07.2023г., издадена от заместник – директор на РДГП-Драгоман, на основание чл. 39а, ал. 1, т. 3 вр. 44, ал. 1, чл. 42, ал. 1, т. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ вр. досъдебно производство № 28/18.07.2023 г. по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК, е наложена принудителна административна мярка „Експулсиране“ – У.. Като допълнителни мотиви за издаване на заповедта е посочено: поради опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на заповедта е допуснато предварително изпълнение на основание чл. 60, ал. 1 от АПК. Направено е и

препращане и към мотивите, изложени в Предложение с рег.4078р-11397/18.07.2023г. за налагане на ПАМ и образуваното досъдебно производство № 28/18.07.2023 г. по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК, представени по делото.

От служебна справка в съдебно-деловодната система на АССГ, настоящият съдебен състав установи, че допуснатото предварително изпълнение на наложената ПАМ „Експулсиране“ със заповед рег.№4072-ПАМ-372/18.07.2023г., на заместник – директора на РДГП-Драгоман е било оспорено от В. Б., в срока по чл.60 ал. 5 АПК, като по тази жалба е образувано административно дело № 7166/2023 г. С влязло в сила определение № 6409 от 27.07.2023г., постановено по делото, съдът на основание чл.159,т.8 АПК е прекратил производството, поради оттегляне на жалбата на чужденеца, с молба вх. №27897 от 25.07.2023г.по описа на съда, срещу допуснатото предварително изпълнение на основание чл. 60, ал. 1 от АПК на оспорената в настоящото производство заповед рег.№4072-ПАМ-372/18.07.2023г. на зам.-директора на РДГП- Драгоман.

От събраните доказателства се установява, че ДП с рег. № 28/2023 г. по описа на РДГП –Драгоман е образувано срещу гражданинът на У. С. Л., който с Постановление от 18.07.2023 г. е привлечен в качеството на обвиняем. С протокол № 171 от открито заседание от 20.07.23 г.по НОХД №494/2023г.по описа на РС – Сливница е одобрено споразумение, изготвено по реда на чл. 381 от НПК, сключено между Прокуратурата и обвиняемия С. Л., който се признава за виновен в извършване на престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5, вр. ал. 1 от НК. Определено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 11 месеца, изпълнението на което, на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години. Приложен е протокол от 18.07.2023г. за разпит на свидетел-жалбоподателят В. Б. по ДП с рег. № 28/2023 г., от който се установява следното : В. Б., разказал, че на 07.07.2023 г. е пристигнал в Република България, Аерогара С., с редовен полет от [населено място], заедно с приятелите си А. С. и С. Л., с цел посещение на българското Ч.. Разказал, че след пристигането си в Република България тримата се настанили в апартамент в [населено място], нает от него, чрез booking.com където престояли три дни. Наемът бил около 70 лв. на ден.След 3-4 дни тримата тръгнали към [населено място]. При пристигането им в България жалбоподателят бил наел от фирма на Аерогара С. за отдаване под наем на МПС , лек автомобил марка „Пежо“,бял на цвят ,с който двамата с А. С. пътували за Б.. В посока [населено място], наетият автомобил бил управляван от А. С.. С. Л. взел на заем от свой познат българин собствения му лек автомобил марка „Ф.“ модел „Туарег“, черен на цвят ,и същия ден тръгнал към [населено място] заедно с жалбоподателя и А. С.. В Б. тримата престояли до 18.07.2023 г. Около 04:00 -05:00 часа на 18.07.2023 г., жалбоподателя Б. заедно с А. С. и С. Л., решили да тръгнат с двата леки автомобили от [населено място] в посока [населено място],като имали намерение да посетят манастир“Света М.“, който се намирал в района на [населено място] ,малко след [населено място]. Заявил, че в лекия автомобил „Пежо“ пътували той и приятеля му А. С., който управлявал автомобила. С. Л., пътувал заедно с тях, но с другия автомобил марка „Ф.“ модел „Туарег“, черен на цвят и се движел на известно разстояние от тях. След С. жалбоподателя и А. С. спрели да заредят на бензиностанция след С..Имали уговорка с Л. да се срещнат в [населено място], където се намирал манастира. В. Б. и А. С. спрели на около 5-10 км. от мястото, където се намирал манастира за почивка и тоалетна. Заявил, че докато той и А. С. били до автомобила с марка „Пежо“ били задържани от полицейски служители и че не знае какво се е случило с черния

автомобил „Туарег“, управляван от Л., респективно за каква цел е използвано това МПС от Л..

От писмо, рег. № 536400-46482 от 10.08.2023г. /л. 60/се установява, че наложените на жалбоподателя и другите двама украински граждани ПАМ „Експулсиране – У.“ не са изпълнени към 10.08.2023г. В открито заседание на 15.11.2023г. представителя по пълномощие на жалбоподателя адв. М. заяви ,че наложената на В. Б. ПАМ „Експулсиране“ е изпълнена на 18.08.2023г.-жалбоподателя е бил експулсиран в М..

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя лично срещу подпис на език, който владее, жалбата е депозирана в рамките на преклузивния срок по чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ вр.чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна – адресат на акта, имаща правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 44, ал. 1, изр. 1 ЗЧРБ принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица.Разглежданият акт е произнесен в хипотезата на делегиране на правомощия, видно от заповед рег.№ 4078-1525 от 20.10.2022 г. на директор на РДГП-Драгоман и следователно е издаден от компетентен орган.

Спазена е формата по чл. 59, ал. 1 АПК със задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2, т. 1-8 АПК – посочени са релевантните по чл. 42, т. 2 ЗЧРБ обстоятелства, съставляващи фактически основания за издаването й Извършено е препращане към материалите събрани по ДП № 28/18.07.2023г. по чл.281,ал.2,т.1,т.4 и т.5 във връзка с ал.1 от НК срещу В. Б., [дата на раждане], удостоверяващ самоличността си с международен паспорт тип Р №FF 572218,изд.на 26.01.2017г. и валиден до 26.01.2027г. ,гражданин на У., който подход е процесуално допустим при позоваване на ТР № 16/1975г. на ОСГК на ВС, според което не е необходимо административният акт да съвпада по време с излагането на съображенията, заради които е постановен. Възможно е те да предхождат акта и да се съдържат в отделен документ, предварително съставен, за да го инициира. Щом се базира на такъв подготвителен материал, изготвен от помощен орган, формулираните в него мотиви следва да се смятат обосноваващи административния акт. На чужденеца е предоставена възможност адекватно да организира защитата си, поради което е спазено изискването по чл. 12, т. 1 от Директива 2008/115/ЕО за предоставяне на информация относно съществуващите правни средства за защита. Заповедта е връчена на език, който лицето владее, за което лично е положило подпис. Предоставена му е възможност да се запознае с административната преписка, да отправи възражения, да сочи факти и обстоятелства, да предоставя доказателства, което не е сторено от него. Оспореният административен акт е издаден при напълно изяснена фактическа обстановка.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт е издаден в процедура, проведена без съществени процесуални нарушения по чл. 146, т. 3 АПК.

Актът е съответен и на материалния закон и неговата цел.

Жалбоподателят е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЧРБ – гражданин на трета страна, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка „експулсиране“.

В съответствие с приложената от ответника норма на чл. 42, ал.1, т.2 ЗЧРБ, ПАМ „експулсиране“ се налага, когато са налице основания по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4 ЗЧРБ – в случая т. По делото е безспорно, е бил задържан заедно с друг гражданин на У. С. Л., превозвал емигранти от А. през територията на Република България, като последният е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл.281, ал.2, т.1 и т.5 вр.ал.1 от Наказателния кодекс и му е определено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 11 месеца, изпълнението на което, на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години. Вярно е, че жалбоподателят е разпитан в качеството на свидетел по образуваното досъдебно производство срещу С. Л. и липсват данни да е привлечен като обвиняем, но от представените по делото писмени доказателства, се установи, че към момента на залавянето на жалбоподателя със С. Л. са били заедно и, жалбоподателят е счупил мобилния си телефон. Съдът намира, че жалбоподателят е бил с лице, превозващо емигранти, незаконно въведени в страната по смисъла на чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. Следва да се има предвид, че не е задължително жалбоподателят да е бил лично и непосредствено в установения автомобил, в който са били афганистанските граждани. При тълкуване на нормата, следва извод, че под „бил“ означава и спомогнал и улеснил съответното действие, придружавайки извършителя по обходен маршрут с цел сигнализация за наличие на полицейски власти и прочие. Действително, при определени обстоятелства и действия, освен установено извършено престъпление, е възможно да обоснове такъв извод, които обстоятелства в настоящия случай безспорно са изследвани и установени. Изложеното в предложението и докладната записка приблизително съответства на дадените от жалбоподателя и С. Л. показания. Съдът намира за доказано от ответника, че той и осъденият гражданин на У. С. Л. са установени от служители на ГПУ К., скрити в храстите ,в близост до главния път ,свързващ [населено място] и [населено място] ,в района на разклона за [населено място]-на около 7800 м югоизточно от ГП № 305. При задържането им в близост е спрял автомобил марка „Пежо“, бял на цвят ,който бил управляван от третия украински гражданин А. С.. Настоящият съдебен състав кредитира с повишена критичност свидетелските показания на жалбоподателя, който безспорно е бил заинтересован да не му бъде повдигнато обвинение за трафик на хора по образуваното наказателно производство от общ характер. Твърденията му, че не е съдействал по никакъв начин на извършителя Л. са противоречиви и нелогични , до който извод е стигнал и административния орган, издал оспорената заповед – а, именно че са налице данни, че тези лица -чужди граждани извършват търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави/чл.10, ал. 1 , т. 4 от ЗЧРБ вр. чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ/. Това сочи, че е доказан юридическият факт, с проявлението на който правната норма свързва възникването на предметната компетентност на ответника да наложи принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 3 ЗЧРБ – експулсиране.Използваната в нормата на чл. 42 ЗЧРБ глаголна форма „се налага“ сочи на обвързана компетентност, при която органът упражнява правомощието си да наложи принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 3 ЗЧРБ – налице ли са , ответникът е длъжен да наложи принудителна административна мярка „експулсиране“. Поради това, издавайки процесната заповед, ответникът е упражнил в съответствие с материалния закон предоставената му

компетентност. Съдът не споделя и доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, изложени в хода по същество, за незаконосъобразност на заповедта – разпореденото в акта В. Б. да бъде експулсиран в страната му по произход–У.. В случая правно значимо е обстоятелството, че наложена принудителна административна мярка на оспорващия чужденец към момента на настоящото произнасяне е изпълнена, като от ответника съобразно разпоредбата на чл.44,изр. последно ЗЧРБ - „при настъпване на основателни причини данните относно държавата могат да бъдат променяни от органа, който е издал заповедта.“, е извършена дължимата преценка, че не следва чужденеца да бъде експулсиран, в страната си по произход У. ,а в трета страна, в случая М..

При горния анализ съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената форма, без съществени процесуални нарушения, в съответствие с материалния закон и неговата цел.

По делото се претендират разноски единствено от страна на жалбоподателя, но с оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК, такива не му се дължат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба В. Б., [дата на раждане] , гражданин на У., чрез представител по пълномощие адв. П. М. и адв. А.Х. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1,срещу заповед рег.№4072-ПАМ-372/18.07.2023г. на зам. директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“ при министерство на вътрешните работи, с която на основание чл. 39а, ал. 1, т. 3 вр. 44, ал. 1, чл. 42, ал. 1,т.2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ във вр. Досъдебно производство №28/18.07.2023 г. по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК му е наложена принудителна административна мярка „експулсиране“ –У..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 46, ал. 2, т. 3 от ЗРЧБ.

СЪДИЯ: